

Защо залите у нас са празни?

През май и юни 2008 г. се проведеха няколко големи международни научни форуми – Световният конгрес по кардиология и Световният конгрес по хипертония. И докато на Световния конгрес по кардиология в Буенос Айрес, Аржентина, научното участие на България бе символично, от което 2/3 бяха презентациите на екипи на Националната кардиологична болница, а делегатите от страната бяха в пъти повече, на Световния конгрес по хипертония в Берлин България се представи добре, с над 20 научни разработки, болшинството от които бяха на екипи от Медицинския институт на МВР и на Националната кардиологична болница. Но на този конгрес българското участие бе внушително. Над 8000 участници от целия свят се събраха на Световния конгрес по хипертония. Над 8000 лекари са видели в програмата и при интерес са прочели в резюметата на конгреса разработките на българските кардиолози. И докато все по-често забелязваме по международни форуми по-значимо научно представяне на България, прави впечатление разликата между интереса на участниците в международните конгреси по света и на българските участници в научни прояви в България към програмите и тяхното активно участие.

Не трябва да забравяме, че и в България имаме лектори с качествата на международните специалисти, и в България могат да бъдат изнасяни качествени лекции, касаещи най-новите световни постижения. Но разликата е, че на международните форуми залите са пълни и има правостоящи, а в България много често по-малко от половината от регистрираните могат да бъдат забелязани в залите на научните форуми.

И сигурно има причина. И тя е не само в търсенето на знание, но и в липсата на контрол на придобитите знания.

Защото не събраните кредитни точки определят придобитите познания. Има световни форуми, които са акредитирани с една (!!!) точка, но на които лекарите получават голяма част от нужните им актуални познания. Защото след придобиване на кредитни точки се изисква полагане на изпит (тест), който показва нивото на знания. И това е на базата не на принципните лекции, за които се счита, че представените факти са вече добре известни и се прилагат в практиката, а на базата на най-новите доказателства за ползи от прилаганата диагностика и терапия. И затова дори на лекции, посветени на новите проучвания, посещаемостта е много голяма.

Кога ли и при нас ще видим подобен интерес към повишаване на знанията и мнозинството лекари високо ще оценят базисните лекции, представящи последните новости в медицината, а не лекции, основани на лични впечатления и противоречащи със световните принципи. Кога ще престане провеждането на фиктивни лекционни курсове със значителна развлекателна част? Кога лекарите у нас ще престанат да се интересуват от развлечението и ще търсят качествена учебна програма?

Може би когато се въведат строги правила, насочени към по-добро здравеопазване.

Д-р Борислав Георгиев
Главен редактор